

Ordfører, at et saadant Ønske blev udtalt. Jeg hørte med Glæde, at det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg) rettede en meget kraftig Appel til dette Ting om at gennemføre Forslaget med saa fuld Honnør, at det vil gøre Kultusministeren stærk nok til at føre dem frelst gennem Tingene. Det overraskede mig ikke at høre det ærede Medlem fra Vraa udtale dette Ønske, det var mit Indtryk af Forhandlingerne i Fjor, at netop dette ærede Medlem beklagede, at Sagens Udgang blev, at vi kom paa bar Bund. Men det glædede mig at høre, at det ærede Medlem ogsaa gav sit Partis udelte Tilslutning til Forslaget, og heri er jeg bleven bestyrket ved at høre det ærede Medlem fra Kerteminde (Edvard Larsen).

Jeg tager heraf Anledning til at tro, at det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) staar ret ene, thi han er jo ikke Ven af Menighedsraadene. Det ærede Medlem sagde ved Finanslovens første Behandling, det var i en Bemærkning til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen): „Jeg vil derfor ønske, at det ærede Medlem vil være enig med mig, naar jeg nu beder Kultusministeren om ikke at spille sine Kræfter paa den umulige Opgave ved Lovgivning at skabe Menighedsraad“. Nu skal jeg ikke fortie, at det ærede Medlem gjorde en Tilføjelse om, at det er en umulig Opgave, naar man tager dette Ord i dets fulde Betydning, men af den senere Udvikling, det ærede Medlem kom med, hvori han stærkt opfordrede Ministeren til at sætte alle sine Kræfter ind paa at adskille det kirkelige fra det borgerlige og indføre en Lov om tvungen borgerlig Ægteforening og forskelligt andet, tror jeg dog at turde skønne, at det ærede Medlem ikke er nogen Ven af Menighedsraadene. Men det ærede Medlem er ikke ene om denne Opfattelse, den træffer man hyppigt hos det ærede Medlems Embedsbrødre, Præsterne, og den højtærede Kultusminister udtalte ogsaa ved Forelæggelsen en Beklagelse af dette. Jeg hører til dem, der meget ønske, at Tidens Ungdom maa staa i et venligt Forhold til Kirken, og jeg tror, at det er af nogen Betydning ved Dannelsen af de unges Opfattelse af forskellige Forhold, at dette venlige Sindelag bevares; jeg vil derfor meget ønske, at Præsterne ville gøre sig al mulig Umage for at forstaa Tidens Aand og Tidens Krav og gøre sig fortrolige ogsaa med den Tanke, at det nu en Gang ligger i Tiden, at Lægfolk bør have Indflydelse i kirkelige Spørgsmaal, og da fornemmelig, naar det gælder Præsternes

Ansættelse. Jeg kan heller ikke rigtig forstaa, at Præsterne kunne tænke sig at komme til en Menighed, hvor de paa Forhaand ikke havde Vished om, at den større Del af Menigheden gerne saa dem, men hvor de maaske endog paa Forhaand kunde have Formodning om, at det modsatte var Tilfældet.

Endog det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) var i Begyndelsen af sit Foredrag om de foreliggende Lovforslag velvillig, og jeg sagde til mig selv: Hvor skal det ende, naar selv Socialdemokraternes Ordfører saaledes roser og anerkender et Medlem af det nuværende Ministerium? Men da det ærede Medlem kom længere hen mod Slutningen af sit Foredrag, kom der en Konklusion, der tilvejebragte et mere køligt Forhold overfor dette Lovforslag om Menighedsraad, og det var den Konklusion, at Menighedsraadene ere alligevel et Stykke Kirkeforfatning. Nu maa jeg sige, at hvis de vare det, var jeg ikke væsentlig uenig med det ærede Medlem, men der synes ikke at kunne vejres en saadan Tendens i Forslaget. Som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, var den højtærede Kultusministers Tale ved Forelæggelsen i saa Henseende meget betryggende. Men det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kom ikke til den Konklusion uden gennem en jævn Overgang. Det ærede Medlem ved meget vel, at de bratte Overgange ikke ere heldige. Det ærede Medlem siger i den Overgang, at det er kun at lægge et Stykke Selvstyre ud i Menighederne selv. Jeg maa sige, at det undrede mig lidt, at navnlig dette ærede Medlem kunde udtale sig med saa liden Sympati om en Betragtning, der gaar ud paa, at man nu og da, naar Tiden var inde, skulde lægge et Stykke Selvstyre ud i Menighedernes Hænder. (*Borgbjerg*: Det er en Misforstaaelse af mine Ord). Det er et ordret Citat af det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem sagde disse Ord i Forbindelse med en Omtale af Menighedsraadene, at det var et for stort Apparat, at det samme vilde kunne naas ad anden Vej, men jeg nedskrev Udtalelserne samtidig. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke har ment det paa denne Maade, thi jeg mener, at det selvfølgelig vil være fortjenstfuldt ogsaa i demokratisk Henseende af dette Ting at bidrage til, at Selvstyret føres ud i Befolkningen ogsaa paa det kirkelige Omraade.

Det ærede Medlem kom med en anden Udtalelse, som ogsaa overraskede mig lidt.